

ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
ว่าด้วยการใช้ประโยชน์เกี่ยวกับเรื่องการเข้าไป การผ่าน หรือการใช้ทาง
และการนำ หรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ และพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการใช้ประโยชน์เกี่ยวกับเรื่องการเข้าไป การผ่าน หรือการใช้ทางและการนำ หรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

บรรดาข้อบังคับและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ทาง” หมายความว่า ทางทุกประเภทในเขตป่าสงวนแห่งชาติ แต่ไม่รวมถึง ทางตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

“สัตว์เลี้ยง” หมายความว่า ช้าง ม้า ลา ล่อ โคน กระบือ แพะ แกะ และสุกร ที่มีเจ้าของ

ข้อ ๔ ป่าสงวนแห่งชาติแห่งใดที่ปรากฏว่ามีการเข้าไปใช้บริเวณภายในเขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นเป็นทางผ่านหรือทางเข้า-ออกเป็นประจำ ให้สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์พิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดที่ป่านั้นตั้งอยู่ จัดให้มีการควบคุมการเข้าไปหรือผ่าน หรือใช้ทางภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ โดยประกาศกำหนดแนวทางที่อนุญาตให้เข้าไปหรือผ่าน หรือใช้ทางได้ภายในแนวทางที่ประกาศไว้เท่านั้น

ประกาศกำหนดแนวทางที่อนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดผังแนวทางไว้ที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน ที่ทำการกำนัน สถานีตำรวจ ออกระเบียงส่วนตำบล และที่ว่าการอำเภอแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่ และให้ปิดประกาศไว้ในที่ใกล้เคียงกับหลักเขตหรือป้ายหรือเครื่องหมายที่แสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นด้วย

การใช้ทางนอกเหนือจากแนวทางที่ประกาศตามวรรคหนึ่ง จะใช้ได้โดยยื่นคำขอต่อสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์แห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่ตามแบบป.ส. ๒๗ ทำระเบียบนี้ พร้อมทั้งผังแสดงแนวทางที่จะขอใช้ และแสดงเหตุอันจำเป็นที่ไม่อาจใช้ทางตามวรรคหนึ่งได้

ข้อ ๕ ผู้ใช้ประโยชน์ตามข้อ ๔ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปนี้

(๑) ห้ามนำเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในการตัดไม้ทำลายป่าเข้าไปด้วย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นการเฉพาะครั้งคราว

(๒) ต้องเข้าไปตามเส้นทางที่กำหนดไว้เท่านั้น

(๓) ห้ามกระทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายแก่สภาพป่า ไม้ หรือของป่า หรือทำให้เสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวด หรือทราย

ข้อ ๖ ให้สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์พิจารณาคำขออย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงสภาพและสิ่งแวดล้อมที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่การบุกรุกทำลายป่า หรือการขนส่งสิ่งของต้องห้ามที่อาจเปิดโอกาสให้มีการหลีกเลี่ยงต่อการที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเป็นประการแรก โดยอาจใช้ทางที่ขออนุญาตนั้น โดยสะดวกและพิจารณาถึงระยะทางที่ห่างจากแนวทางที่ประกาศแล้วว่ามากน้อยเพียงใด สมควรที่จะอนุญาตให้เข้าไปหรือผ่านหรือใช้ทางหรือไม่ หากเห็นว่าสมควรอนุญาตให้ใช้แนวทางตามที่ขออนุญาตได้ ก็ให้ออกหนังสืออนุญาต ตามแบบ ป.ส. ๒๘ ทำระเบียบนี้ และให้กำหนดผังแนวทางอนุญาตไว้ด้านหลังหนังสืออนุญาตกับกำหนดระยะเวลาที่เห็นสมควรให้ใช้ทางนั้นไว้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลรักษาป่าสงวนแห่งชาติ หากเห็นว่าไม่สมควรอนุญาตก็ให้แจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบเป็นหนังสือ ภายในเจ็ดวันทำการ นับจากวันที่มีคำสั่ง

ข้อ ๗ การใช้ทางในเขตป่าสงวนแห่งชาติแห่งใด โดยรถยนต์ทุกชนิดหรือรถแทรกเตอร์นั้นจะต้องยื่นคำขอต่อสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์แห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่ตามแบบ ป.ส. ๒๗ ทำระเบียบนี้ พร้อมทั้งแสดงเขตที่ต้องขอใช้ทาง และระบุวัน เวลา ที่จะขอใช้ทาง กับระบุหมายเลขทะเบียนรถยนต์หรือรถแทรกเตอร์ด้วย

ให้สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามวรรคหนึ่ง ออกหนังสืออนุญาตตามแบบ ป.ส. ๒๘ ทำระเบียบนี้ โดยระบุหมายเลขทะเบียนรถยนต์หรือรถแทรกเตอร์ และวัน เวลา ที่อนุญาตให้ใช้ทางได้ตามที่เห็นสมควรไว้เป็นเงื่อนไขพึงปฏิบัติในหนังสืออนุญาตให้ใช้ทางด้วย

ในกรณีที่ต้องใช้รถยนต์หรือรถแทรกเตอร์ที่ไม่ถูกต้องตามหมายเลขทะเบียนรถยนต์หรือรถแทรกเตอร์ที่ระบุไว้ในหนังสืออนุญาตนั้น ต้องแจ้งขอเปลี่ยนแปลงเป็นการชั่วคราวให้สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ทราบโดยด่วนก่อนใช้ เมื่อสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์พิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุญาตให้บันทึกหมายเลขทะเบียนที่เปลี่ยนแปลงชั่วคราวไว้หลังใบอนุญาตนั้น พร้อมทั้งระยะเวลาที่เปลี่ยนชั่วคราวไว้ด้วย

ข้อ ๘ ป่าสงวนแห่งชาติป่าไผ่ปรากฏว่า

- (๑) มีบริเวณที่จะปล่อยให้สัตว์เลี้ยงเข้าไปหากินในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้
- (๒) มีบริเวณที่สมควรห้ามปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

ให้สำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ท้องที่พิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดที่ป่านั้นตั้งอยู่จัดให้มีการควบคุมการนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยประกาศกำหนดบริเวณที่อนุญาตให้นำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในบริเวณนั้น หรือห้ามปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในบริเวณนั้น โดยปิดผังแสดงความหมายดังกล่าวไว้ที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน ที่ทำการกำนัน ที่สภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล และที่ว่าการอำเภอแห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่ และให้ปิดประกาศไว้ในที่ใกล้เคียงกับหลักเขตหรือป้าย หรือเครื่องหมายที่แสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาตินั้นด้วย

ในกรณีจำเป็นที่ไม่อาจนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในบริเวณที่มีประกาศอนุญาตตาม (๑) ให้ผู้ซึ่งมีความประสงค์จะขออนุญาตนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในบริเวณอื่น ซึ่งมีเขตห้ามปล่อยสัตว์เลี้ยงตาม (๒) ยื่นคำขอต่อสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์แห่งท้องที่ที่ป่าสงวนแห่งชาตินั้นตั้งอยู่ตามแบบ ป.ส. ๒๗ ท้ายระเบียบนี้ พร้อมทั้งผังแสดงบริเวณที่จะขอใช้และแสดงเหตุอันจำเป็นที่ไม่อาจปล่อยสัตว์เลี้ยงในบริเวณที่มีประกาศอนุญาตและให้นำความในข้อ ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘ ผู้ใช้ประโยชน์ตามข้อ ๘ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดไว้เท่านั้น
- (๒) ต้องมีผู้ควบคุมดูแลสัตว์นั้นอย่างใกล้ชิด
- (๓) ห้ามนำเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในการตัดไม้ทำลายป่าเข้าไปด้วย
- (๔) ห้ามกระทำด้วยประการใดๆ ให้เป็นอันตรายแก่สภาพป่า ไม้ หรือของป่า หรือทำให้เสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวด หรือทราย

ข้อ ๑๐ การเข้าไป การผ่าน หรือการใช้ทางภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ สำหรับส่วนราชการที่เข้าไปปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ในหนังสืออนุญาตให้เข้าไปหรือผ่านหรือใช้ทางหรือนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ตามระเบียบนี้ ต้องระบุค่าเตือนไว้ท้ายหนังสืออนุญาตเป็นข้อความแสดงว่าหากผู้รับหนังสืออนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขพึงปฏิบัติ อาจได้รับโทษตามประมวลกฎหมายอาญา ภาค ๓ ละหุโทษ หรือตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ ให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รักษาการตามระเบียบนี้และมีอำนาจตีความ วินิจฉัย ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สมชัย เพียรสถาพร

อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

คำขออนุญาตเข้าไปหรือผ่านหรือใช้ทางหรือนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปภายใน
เขตป่าสงวนแห่งชาติ

ตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อาชีพ.....

มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....

ขอขย/ถนน/ทาง.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ขอยื่นคำขอต่อสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่า

อนุรักษ์ท้องที่ป่าสงวนแห่งชาติ.....ตั้งมีข้อความต่อไปนี้

ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับอนุญาตนำรถยนต์หรือรถแทรกเตอร์หมายเลขทะเบียน

.....ชนิด.....จำนวน.....จากป่าสงวนแห่งชาติ

ป่า.....ท้องที่ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....โดยใช้ทางตามแนวทาง

.....ถึง.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....จนถึงวันที่.....เดือน.....

พ.ศ.....โดยมีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่จะได้รับอนุญาตเป็นต้นไป

ข้าพเจ้ามีความประสงค์ จะขอรับอนุญาตนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงชนิด.....

จำนวน.....ตัว เข้าไปภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่า.....

ท้องที่ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ภายในเนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา ซึ่งมีได้อยู่ในเขตห้าม

ปล่อยสัตว์เลี้ยง ตามประกาศของสำนักบริหารจัดการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์.....ลงวันที่.....

เดือน..... พ.ศ.....โดยขอนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงตั้งแต่วันที่.....เดือน.....

พ.ศ.....จนถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....โดยมีระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี

นับแต่วันที่จะได้รับอนุญาตเป็นต้นไป

ข้าพเจ้ารับรองว่าจะปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

คำเตือน ผู้ขออนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข และไม่มีฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ

หมายเหตุ ข้อความใดไม่ต้องการให้ขีดฆ่า

หนังสืออนุญาตให้เข้าไปหรือผ่านหรือใช้ทางหรือนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไป
ภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

เล่มที่..... ที่ทำการ.....
ฉบับที่..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507
และพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545 อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ
สัตว์ป่า และพันธุ์พืชอนุญาตให้..... อายุ..... ปี สัตว์ชาติ.....
มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่..... ซอย/ถนน/ทาง..... ตำบล.....
อำเภอ..... จังหวัด.....

เพื่อนำรถยนต์หมายเลขทะเบียน..... หรือรถแทรกเตอร์หมายเลขทะเบียน.....
เข้าไปหรือผ่านหรือใช้ทาง โดยบรรทุก..... ชนิด.....

จำนวน..... จากป่าสงวนแห่งชาติป่า.....
ท้องที่ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ไปตามแนวทาง..... ถึง.....
ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ได้จนถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... เพื่อนำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงชนิด.....
จำนวน..... ตัว เข้าไปภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

ป่า.....
ท้องที่ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ได้ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ..... จนถึงวันที่..... เดือน.....
พ.ศ..... โดยห้ามมิให้นำหรือปล่อยสัตว์เลี้ยงชนิดอื่นเข้าไปในบริเวณดังกล่าวและห้ามมิให้นำหรือ

ปล่อยสัตว์เลี้ยงเข้าไปในเขตห้ามปล่อยสัตว์เลี้ยง

(ลงชื่อ).....ผู้อนุญาต

(.....)

ตำแหน่ง.....

คำเตือน ผู้ฝ่าฝืนอาจได้รับโทษตามกฎหมายหรือตามกฎหมาย
ว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ

หมายเหตุ ข้อความใดไม่ต้องการให้ขีดฆ่า